

Research Paper

The Effect of Specialized Recreational Behaviors on Place Attachment among Amateur Athletes**Kolsoum Heidari¹, Sedighe Heydarinejad², Marjan Saffari³,
Amin Khatibi⁴**

1. Master in Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz
2. Professor, Sport Science Faculty, Shahid Chamran University of Ahvaz (Corresponding Author)
3. Assistant Professor, Humanities Faculty, Tarbiat Modares University
4. Assistant Professor, Sport Science Faculty, Shahid Chamran University of Ahvaz

Received: 2019/04/25**Accepted: 2019/09/04**

Abstract

The present study aimed to determine the effects of recreation specialization on place attachment in amateur athletes. The present study was an applied-correlational study based on structural equation modeling. The statistical population consisted of all amateur athletes who had a membership record in Enghelab Sports Complex. The sample size was determined using PASS. The respondents were selected based on convenience sampling method and questionnaires were distributed among them. Finally, a total of 334 questionnaires were used for data analysis. The required data were collected using McFarlane's recreation specialization questionnaire (1994) and place attachment questionnaire (Kyle *et al.*, 2005). A pilot study was also conducted to evaluate the construct validity. The results showed that the KMO for sampling adequacy and Cronbach's alpha of questionnaires were equal to 0.917 and 0.951, respectively. The data were statistically analyzed using descriptive and inferential statistics in SPSS-25 and Smart PLS-3. In addition, 20% of variance of place attachment can be predicted by recreation specialization. Based on the results of structural equation modeling, the impact of recreation specialization on place attachment of amateur athletes was adequately fitted (SRMR = 0.071). According to the findings of the research, it is recommended that in sports-recreational places, the place attachment and place identity of the athletes be considered by the managers. On the other hand, improving the sports and recreation places in terms of numbers and facilities will increase the participation of specialized recreation activities.

Keywords: Leisure Behavior, Recreation Specialization, Place Attachment, Amateur v Athletes

1. Email: kolsoom.haidari@gmail.com
2. Email: heydari_s@scu.ac.ir
3. Email: saffari.marjan@modares.ac.ir
4. Email: a-khatibi@scu.ac.ir

Extended Abstract

Background and Purpose

Leisure and recreational activities play an important role in our lives and leisure time as an undeniable part of human life has been always emphasized. Participation in leisure time is affected by widespread social changes that are related to the quality of time management, demographic characteristics, and differences in income and health (Torkildsen, 2012). However, leisure activities, recreational and their associated factors have not received due attention in Iran, as a developing country. The present study aimed at identifying the leisure behavior of Iranians participating in recreation specialization through place attachment in amateur athletes. In effect, this study was conducted on individuals who spent their leisure time in Enghelab Sport Complex as one of the most significant sporting centers of leisure time in Tehran metropolitan.

Materials & Methods

The present study was an applied-correlational study based on structural equation modeling. Determining the sample size is crucial in the generalizability of the test results to the population. There are various methods used to determine the sample size: One of the most precise methods for sample size calculation is using software for estimating sample size based on power (Hintze & Kaysville, 2007; Burdinski, 2012). The estimation of sample size in the present study was calculated according to the research objectives and hypotheses using PASS software (Hintze & Kaysville, 2011). Therefore, based on the assumptions underlying the alpha level of 0.01 Statistical Power 0.90 R2 (0/05) for each criterion variable, the sample size was estimated at 334 (Cohen, 1988). To gather data, the questionnaires related to different variables studied in this study were distributed among the individuals with at least 6 months of membership in Enghelab Sport Complex for their leisure time. Finally, a total of 334 questionnaires were used for data analysis.

The required data were collected using McFarlane's recreation specialization questionnaire (1994) and place attachment questionnaire (Kyle et al., 2005). The face and content validity of the questionnaires were evaluated after translation from English to Persian by nine university professors in the field of leisure and recreation sports. A pilot study was also conducted to evaluate the construct validity and the results showed that the KMO for sampling adequacy and Cronbach's alpha of questionnaires were equal to 0.917 and 0.951, respectively. The data were statistically analyzed using descriptive and inferential statistics in SPSS-25 and Smart PLS-3. Respondents filled the questionnaires using a 7-point Likert Scale (7 = strongly agree to 1 = strongly disagree). Moreover, the

respondents were provided with a form related to the demographic data of the statistical sample including 9 closed and multiple-choice questions.

Findings

The data of descriptive statistics obtained from the statistical sample revealed that out of 370 distributed questionnaires, 334 questionnaires were analyzable. Of this sample, 33% or 109 individuals were married, while 67% or 225 were single. As for the information extracted from the statistical sample in relation to the age variable, the highest mean age range was 21 to 30 years with 31,7%. In the field of education information, the maximum range was related to diploma and associate degrees with 37,9 % and the lowest was for M.A and Ph.D. degrees with 27,2 %.

Having verified the reliability of the measurement model, the evaluation of the structural model was done by examining the predictive capabilities of the model and the relationships between the structures using a systematic approach in 4 steps based on the suggestion of Hair et al (2016). These four steps are: 1) the evaluation of the structural model for the study of linear relationships between variables; 2) the significant evaluation of the relationships of variables in the structural model; 3) the assessment of the level of R²; and 4) predictive assessment of Q².

To assess the convergent validity of components, the mean value of extracted variance was used. Henseler et al. (2016) reported the cutting point of the desired index to be more than 0,6. The larger is this effect, the more predictive power of the variable was in relation to the criterion variable. As the results showed, the amount of R² for the place attachment was 0,207. Therefore, it can be stated that the coefficient of determination for the criterion variables in this study is a roughly moderate coefficient of determination. The next criterion is the predictive power index of the Q² model (Stone Geisser's) which determines the predictive power of the model in dependent variables. It was reported in Henseler, Ringle and Sinkovics (2009) that three are cutting points 0,02, 0,15, 0,35. Moreover, Richter et al. (2016) reported the cutting point and criterion assessment index to be 0,163. The Q² values for place attachment of this index is 0,473. One of the criteria is the fitting goodness index in structural equation modeling which is common to be known as the square root mean error estimation (SRMR) (Henseler et al., 2016). Based on the results of structural equation modeling, the impact of recreation specialization on place attachment of amateur athletes was adequately fitted (SRMR=0.071).

Conclusion

The effect of recreation specialization on the place attachment of individuals was significant in the present study. According to the findings of the study, individuals may consider participation in sports recreational activities as part of their lifestyle. The institutionalization of recreation as a social behavior and commitment to the presence in a particular place lead to the opportunity for socializing with others in the sporting place. Furthermore, it provides opportunities for enhancing physical preparation, raising the skill level, and dealing with competitive games. It is noteworthy that the social bonding may vary from one place to another, and this can be attributed to the past experience of people with leisure and recreational activities in that place. Spending money to attend the sporting place is of high importance, as well. The findings of the present study revealed that more than 47% of respondents spend more than \$ 100 a year on purchasing sports equipment and paying registration fees and other related services. This is a relatively significant amount of money considering the economic conditions of the Iranians.

References

1. Burdenski, T. (2000). Evaluating univariate, bivariate and multivariate normality using graphical and statistical procedures. *Multiple Linear Regression Viewpoints* 26(2),15-28.
2. Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* 2nd edn.
3. Hair, J. F., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed, a silver bullet. *Journal of Marketing theory and Practice*, 19(2), 139-152.
4. Henseler, J., Hubona, G., & Ray, P. A. (2016). Using PLS path modeling in new technology research: Updated guidelines. *Industrial Management & Data Systems*, 116(1), 2-20.
5. Henseler, J., Ringle, C. M., & Sinkovics, R. R. (2009). The use of partial least squares path modeling in international marketing. In *Advances in International Marketing*, 20, 277-320.
6. Hintze, J. L., & Kaysville, U. (2011). NCSS help system. NCSS, Kaysville, Utah. Available at: <https://www.ncss.com/> (Accessed August 2018 18).
7. Hintze, J. L., & Kaysville, U. (2007). NCSS help system. NCSS, Kaysville, Utah. PP, 865-1:10.
8. Kyle, G., Graefe, A., & Manning, R. (2005). Testing the dimensionality of place attachment in recreational settings. *Environment and Behavior*, 37(2), 153-177.
9. McFarlane, B. L. (1994). Specialization and motivations of birdwatchers. *Wildlife Society Bulletin (1973-2006)*, 22(3), 361-370.
10. Richter, N. F., Sinkovics, R. R., Ringle, C. M., & Schlaegel, C. (2016). A critical look at the use of SEM in international business research. *International Marketing Review*, 33(3), 376-404.

تأثیر رفتارهای تفریحی تخصصی شده بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور

کلثوم حیدری^۱، صدیقه حیدری نژاد^۲، مرجان صفاری^۳، امین خطیبی^۴

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲. استاد تمام دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)

۳. استادیار دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس

۴. استادیار دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۶/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۰۵

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین تأثیر تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور بود. روش پژوهش از منظر هدف، کاربردی واز حیث نحوه گردآوری داده‌ها به شکل میدانی و با رویکرد مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری پژوهش، تمام ورزشکاران آماتور مجموعه فرهنگی ورزشی انقلاب تهران بودند. برای تعیین حجم نمونه از نرم‌افزار PASS استفاده شد. به روش نمونه‌گیری دردسترس، پرسشنامه‌ها به صورت داوطلبانه در میان نمونه توزیع شد و در نهایت، ۳۳۴ پرسشنامه برای تحلیل آماری به کار رفت. ابزار جمع‌آوری داده‌ها دو پرسشنامه تخصصی‌سازی تفریح مک فارلین (۱۹۹۴) و پرسشنامه دلبستگی مکانی کایل و همکاران (۲۰۰۵) بود. نه تن از اساتید دانشگاه رویی صوری و محتوایی پرسشنامه‌ها را بررسی کردند و در مطالعه‌ای مقدماتی ضریب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی پرسشنامه‌ها به ترتیب ۰/۹۱۷ و ۰/۹۵۱ محاسبه شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم‌افزار اسپاس نسخه ۲۵ و اسمارت پی‌ال‌اس نسخه سه بهره گرفته شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که ۲۰ درصد از تغییرات دلبستگی مکانی از طریق تخصصی‌سازی تفریح تبیین‌شدنی بود. همچنین مدل معادلات ساختاری تأثیر تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور، از برازش کافی و مطلوبی برخوردار بود ($SRMR = ۰/۰۷۱$). با توجه به یافته‌های پژوهش توصیه می‌شود در اماکن تفریحی- ورزشی، دلبستگی و هویت مکانی ورزشکاران مدنظر مدیران قرار گیرد. از سوی دیگر، بهبود اماکن تفریحی-

1. Email: kheid087@uottawa.ca
2. Email: heydari_s@scu.ac.ir
3. Email: saffari.marjan@modares.ac.ir
4. Email: a-khatibi@scu.ac.ir

ورزشی موجود از منظر تعداد و امکانات باعث افزایش مشارکت تخصصی در فعالیتهای تفریحی در فضای باز خواهد شد.

واژگان کلیدی: رفتار فراغتی، تخصصی‌سازی تفریح، دلبستگی مکانی، ورزشکاران آماتور.

مقدمه

شناخت رفتارهای تفریحی و مزیت‌های آن به‌منظور ایجاد برنامه تفریحی پایدار برای شهرها از اهمیت زیادی برخوردار است (جنسن^۱، ۲۰۰۸). افزایش مشارکت در فعالیتهای تفریحی، به‌ویژه پس از سه‌ماهه سوم قرن بیستم در کشورهای در حال توسعه دیده می‌شود (داگلاس^۲، ۱۹۹۹). تفریح فعالیتی است که مردم در هنگام اوقات فراغت درگیر آن می‌شوند و حاوی اجزایی از قبیل جسمانی، شناختی، عاطفی و اجتماعی است (برادورست^۳، ۲۰۰۲). تفریح شامل فعالیتهایی است که مردم معمولاً برای لذت‌بردن، برای تازه‌کردن ذهن و بدن انجام می‌دهند و شامل انواع فعالیتهایی مانند بازدید از مناطق همچون پارک‌ها، مناطق بیابانی، دریاچه‌ها، رودخانه‌ها و جنگل و همچنین درگیر شدن در تمرین‌های مختلف از قبیل پیاده‌روی، ماهی‌گیری، شکار و کمپینگ می‌شود. مشارکت در فعالیتهای تفریحی برای حفظ سلامت روحی و جسمی افراد، خانواده‌ها و جوامع اهمیت زیادی دارد (نیوونین^۴، ۲۰۰۷). مشارکت در فعالیتهای اوقات فراغت و تفریح، نیاز خاص فردی است (معمولاً مثبت) و با احساسات درباره فعالیت تعریف شده است. اعتقاد بر این است که این فعالیتهای ارزش مثبت به زندگی می‌افزایند و افراد به شرکت در این فعالیتهای متعهد هستند (راغب^۵، ۲۰۰۲). موضوع مشارکت در اوقات فراغت از اواسط دهه ۱۹۸۰ مدنظر پژوهشگران قرار گرفت و آن‌ها ارتباط بین انتخاب‌های اوقات فراغتی افراد را بررسی کردند (هاویتس و مانل^۶، ۲۰۰۵). اوقات فراغت اغلب با حسی از آزادی و انگیزه درونی (انجام‌دادن چیزی که می‌خواهی، نه چیزی که مجبوری) مرتبط است؛ به بیان دیگر می‌توان اظهار کرد اوقات فراغت به ادراک شرکت‌کننده بستگی دارد. آزادی ادراک‌شده، انگیزه درونی، صلاحیت ادراک‌شده و تأثیر مثبت برای تعیین اینکه تجربه‌ای فراغت محسوب می‌شود یا خیر، حیاتی هستند

1. Jensen
2. Douglass
3. Broadhurst
4. Neuvonen
5. Ragheb
6. Havitz & Mannell

(هورد و اندرسون^۱، ۲۰۱۱). از طرفی، فعالیت‌های جسمانی اوقات فراغت ممکن است تحت تأثیر موانع اجتماعی-دموگرافیک از جمله موقعیت جغرافیایی و وضعیت اجتماعی-اقتصادی قرار گیرد (باومن^۲ و همکاران، ۲۰۱۲).

در ایران به‌رغم وجود سازمان‌ها و بخش‌های متعدد (فدراسیون ورزش‌های همگانی، معاونت ورزش همگانی وزارت ورزش و جوانان، شهرداری‌ها، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و...) که هرکدام خود را به‌نوعی در قبال ورزش‌های تفریحی و همگانی کردن ورزش مسئول می‌دانند، شاهد هستیم که تعداد شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی اوقات فراغت در مقایسه با سایر کشورها وضعیت چندان مطلوبی ندارد (صفاری، احسانی، امیری و کوزه‌چیان، ۲۰۱۳، ۲۰۹). طبق آمار اخیر وزارت بهداشت و سلامت، ۵۵ درصد از بزرگسالان ایرانی (۶۵ درصد مردان و ۳۵ درصد زنان) فعالیت بدنی کافی ندارند و نیز ۶۵ درصد اعضای جامعه مشکل اضافه‌وزن دارند که به‌طور جدی سلامت این افراد را تهدید می‌کند (روزنامه همشهری، ۲۰۱۸). از طرف دیگر، مشاور معاون وزیر بهداشت اعلام کرد، آمارهایی که طی یک دهه اخیر از وضعیت تحرک ایرانیان دریافت شده است، نشان می‌دهد که حدود ۶۰ درصد از مردم کشور از کم‌تحرکی و بی‌تحرکی رنج می‌برند. همچنین حدود ۴۰ درصد از جمعیت ۱۵ تا ۶۴ ساله کشور تحرک بدنی کافی ندارند؛ به عبارت دیگر، تقریباً ۲۲ میلیون ایرانی بی‌تحرک‌اند (آمارهای هشداردهنده درباره کم‌تحرکی، ۲۰۱۴). آمار موجود در این زمینه گویای همه چیز است. متوسط زمان اوقات فراغت در ایران ۹۰ روز در سال و در جهان ۸۰ روز در سال است (دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی، ۲۰۱۱). مطالعات نشان می‌دهند که میزان اوقات فراغت در ایران به‌طور متوسط سه ساعت و ۲۹ دقیقه در یک شبانه‌روز است (مقصودی، عبدالحسینی و سلیمانی، ۲۰۱۳، ۶۹۳)؛ این در حالی است که میانگین ساعت فراغت جهانی پنج ساعت است (دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی، ۲۰۱۱)؛ یعنی با وجود بیشتر بودن اوقات فراغت ایرانیان از سرانه جهانی، میزان زمان اختصاص یافته به آن کمتر است؛ به‌طوری‌که درصد هزینه‌های اوقات فراغت از کل سبد هزینه خانوار شهری در سال ۱۳۸۲، برابر با ۱/۱ درصد بوده که در مقایسه با دو سال قبل تغییر نکرده است. این آمار به دهه گذشته مربوط است، اما با تغییر و تحولاتی که به‌ویژه در عرصه فناوری و سبک زندگی روی داده است، می‌توان گفت میزان تحرک و فعالیت بدنی در زمان حاضر نیز تفاوت چشمگیری نداشته است. همچنین بنا بر آمار دیگر، تنها ۹/۱ درصد از ایرانیان از نحوه گذران اوقات فراغت خود

1. Hurd & Anderson
2. Bauman

رضایت دارند (مقصودی و همکاران، ۲۰۱۳، ۶۸۷) و با مقایسه وضعیت پرداختن به فعالیت‌های ورزشی از سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ شاهد تغییر محسوس نیستیم؛ به طوری که متوسط زمان صرف‌شده برای این دسته از فعالیت‌ها در طول شش سال، تنها چهار دقیقه افزایش یافته است. متوسط زمان اختصاص‌یافته به فعالیت‌های ورزشی برای فعالان اقتصادی، نه دقیقه و برای بیکاران ۳۹ دقیقه در یک شبانه‌روز بوده است. همچنین با مقایسه بین الگوی گذران اوقات فراغت ورزشی شاهد تفاوت بین روزهای تعطیل و غیرتعطیل نیز نیستیم (دفتر جمعیت نیروی کار و سرشماری، ۲۰۱۴). با توجه به آمار ارائه‌شده، واضح است که مشارکت در اوقات فراغت امری پیچیده و چندبعدی است. از جمله عوامل تعیین‌کننده در نحوه و تداوم مشارکت در فعالیت‌های اوقات فراغت، اماکن و فضاهای تفریحی ورزشی هستند (لیو، ۲۰۱۲؛ استیبنز، ۲۰۱۲).

امروزه اماکن و فضاها در اوقات فراغت مدرن در تمام اشکال آن، تنها به‌عنوان فضاهای کاربردی در نظر گرفته نمی‌شوند، بلکه فرصتی برای شکل‌گیری تعاملات تلقی می‌شوند و عنصر جدایی‌ناپذیر و بسیار تأثیرگذار بر تجارب و انتخاب‌های فراغتی هستند (گیمون و ال‌کینگتون، ۲۰۱۶). موضوعی که کمتر در پژوهش‌های داخلی به آن پرداخته شده است، موشکافی درباره چگونگی مشارکت در فعالیت‌های تفریحی و ارتباط آن با مکان‌های تفریحی-ورزشی ورزشکاران آماتور است. آماتورها معمولاً هم‌تایان حرفه‌ای‌ها در نظر گرفته می‌شوند (استیبنز، ۱۹۹۲)؛ به عبارت دیگر، حرفه‌ای‌ها معمولاً الگوها و استانداردهای یک فعالیت را تعیین می‌کنند و آماتورها برای ارائه آن‌ها به عموم نقش «واسطه‌گر» را بازی می‌کنند. در واقع، ورزشکاران آماتور، نقش آماتور را به‌عنوان پل ارتباطی بین ورزشکاران حرفه‌ای و عمومی ایفا می‌کنند (استیبنز، ۲۰۰۶). انتخاب ورزشکاران آماتور برای آن است که علاوه بر بازی منظم، فرصت بیشتری برای تعامل با هم‌تیمی‌ها، دوستان، خانواده‌ها و دیگر افراد در جامعه دارند که ممکن است به ایجاد خاطرات شخصی و دلبستگی به مکان خاصی نیز منجر شود (لیو، ۲۰۱۲)؛ بنابراین بررسی چگونگی مشارکت مردم در فعالیت‌های فراغتی از جمله ورزش و تفریحات فعال به‌عنوان ورزشکار آماتور از اهمیت برخوردار است و شناخت رفتارهای فراغتی در فعالیت‌های تفریحی اوقات-فراغت از جمله در ورزش و تفریحات فعال می‌تواند به توسعه مشارکت فعال ورزشکاران آماتور کمک کند. به‌طور خاص نیز باید یادآور شد در بیشتر مطالعات، ورزشکاران حرفه‌ای و قهرمان مدنظر مطالعات داخلی قرار گرفته‌اند و کمتر در کشورمان به ورزشکاران آماتور پرداخته شده است.

1. Liu
2. Stebbins
3. Gammon & Elkington

دلبستگی مکانی^۱ به‌عنوان یکی از برجسته‌ترین مفاهیم روان‌شناسی معاصر، به فرایند شکل‌گیری و قطع شدن پیوندهای عاطفی میان انسان‌ها و مکان اشاره دارد (کایل^۲، گریف^۳ و مینینگ^۴، ۲۰۰۵). وابستگی به مکان، دلبستگی عملی به یک مکان فیزیکی است و برای توصیف سطح دلبستگی فردی استفاده می‌شود که در آن افراد به مکان خاصی پیوند عملی و کاربردی احساس می‌کنند. در تعریف کلی، دلبستگی به مکان بر اینکه چقدر مردم با مکان خاصی حس پیوند دارند، تمرکز می‌کند و تمایز خدمات و کالاهای فراهم‌شده در آن مکان و روابط عاطفی و نمادین را ثبت می‌کند که با مکان شکل می‌گیرد (ویلیامز^۵، استورات^۶ و کروگر^۷، ۲۰۱۳). دیدگاه اصلی دلبستگی به مکان رابطه میان انسان و شرایط محیطی است و شامل سه بعد وابستگی به مکان^۸، هویت مکان^۹ و پیوند اجتماعی^{۱۰} است (کایل و همکاران، ۲۰۰۵). وابستگی مکانی به‌عنوان نوعی دلبستگی تعریف می‌شود که در آن مکان، رضایت بیشتری را به ارمغان می‌آورد و نیازهای فرد را بیشتر از مکان‌های مشابه برآورده می‌کند. این دلبستگی نشان‌دهنده اهمیت مکان فیزیکی در ارائه شرایط و محیطی است که از فعالیت‌های خاص و دلخواه پشتیبانی می‌کنند (حیدری و همکاران، ۲۰۲۱). منظور از هویت مکانی، اهمیت نمادین و عاطفی مکان به‌عنوان منبعی از روابط و وابستگی‌های روان‌شناختی است که افراد را در مکان‌های خاص غرق می‌کند (ویلیامز و وسک^{۱۱}، ۲۰۰۳). کورپلا^{۱۲} (۱۹۸۹) هویت مکانی را فرایند خودتنظیمی محیطی در نظر گرفت؛ یعنی خود محیط نه‌تنها میانجی تفریح و قصد اجتماعی است، بلکه تجارب و معانی خاطره‌انگیزی را در زندگی فرد ایجاد می‌کند. هویت مکانی را می‌توان مفهوم فرعی هویت شخصی در نظر گرفت که به عقاید، ارزش‌ها، افکار و تمایلات رفتاری مربوط است. بعد سوم دلبستگی مکانی به ارتباطات اجتماعی میان شرکت‌کنندگان در تفریح اشاره دارد که معمولاً مفهوم اولیه محیط فیزیکی را خلق می‌کند. هنگامی که مکانی برای یک فرد نقش ارتباط اجتماعی دارد، یعنی فرد محیط را مانند

1. Place attachment
2. Kyle
3. Graefe
4. Manning
5. Williams
6. Stewart
7. Kruger
8. Place dependence
9. Place identity
10. Social bonding
11. Williams & Vaske
12. Karpela

مکانی برای دیدارهای اجتماعی خود می‌داند، مکان برای فرد اهمیت پیدا می‌کند و با آن ارتباط عاطفی و حسی برقرار می‌کند (کایل و همکاران، ۲۰۰۵).

یکی از مفاهیمی که در شکل‌گیری رفتارهای فراغتی تعیین‌کننده است، تخصصی‌سازی تفریح^۱ است و از آن به‌عنوان عامل پیش‌بینی‌کننده دلبستگی به مکان ورزشکاران آماتور یاد شده است (لی^۲ و اسکات^۳، ۲۰۱۳؛ جان^۴، کایل، گریف و مینینگ، ۲۰۱۵؛ مولر^۵، ۲۰۱۶). مشارکت ساده در فعالیت تفریحی نمی‌تواند نیازهای برخی از تفریح‌کنندگان را که به دخالت عمیق‌تر در تفریح تمایل دارند، برآورده کند. این ایده به ظهور مفهوم تخصصی‌سازی تفریح منجر شد (برایان^۶، ۱۹۷۷). منظور از واژه «تخصصی‌سازی»، تسلط فنی بر مهارت‌های خاص و داشتن تعهد در قبال اجرای آن مهارت‌ها توسط پیگیرکنندگان تفریح است (هانکس^۷، ۱۹۷۹). با توجه به دیدگاه برایان (۱۹۷۷)، تخصصی‌سازی تفریح چیزی بیش از سنجش محتوای داخلی مشارکت است و روندی تحولی از نحوه پیشرفت افراد تا مراحل بالاتر مشارکت را نشان می‌دهد (اسکات و شافر^۸، ۲۰۰۱). واضح‌ترین معیار تخصصی‌سازی تفریح، داشتن امکانات، نشان‌دادن مهارت، انتخاب موقعیت (شرایط)، تجربه قبلی و عضویت در باشگاه‌هاست. تمام این موارد آشکارا ویژگی‌های رفتاری را منعکس می‌کنند (مکلنتیر و پیگرام^۹، ۱۹۹۲). برایان (۱۹۹۷) تخصصی‌سازی تفریح را این‌گونه تعریف می‌کند: زنجیره رفتاری از عام تا خاص که براساس تجهیزات و مهارت‌های استفاده‌شده در ورزش و ترجیحات محیط فعالیت نشان داده می‌شود (برایان، ۱۹۹۷، ۱۷۵) و دارای سه بعد است: تجارب گذشته^{۱۰}: مربوط به یک فعالیت و آشنایی با یک محیط تفریحی و دفعات حضور در این فعالیت‌هاست. زمانی که سطح تخصصی‌سازی تفریح افزایش یابد، تجارب تفریحی شرکت‌کنندگان به احتمال زیاد از فعالیت عمومی به فعالیت خاص تغییر می‌یابد (هاروارد^{۱۱}، ۲۰۱۷)؛ تعهد اقتصادی^{۱۲}: شاخصی از تخصص‌سازی است که باعث اختصاص پول به تفریح

1. Recreation Specialization
2. Lee
3. Scott
4. Jun
5. Mueller
6. Bryan
7. Hanks
8. Shafer
9. McIntyre & Pigram,
10. Past experience
11. Howard
12. Economic commitment

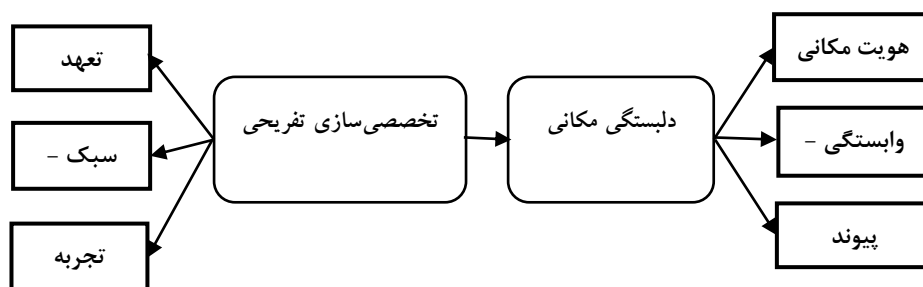
شده است و نشان‌دهنده تفریح‌گری است که به صرف هزینه در تفریح تمایل دارد؛ بعد آخر، سبک زندگی^۱ است (تمرکز بر شیوه زندگی): تعلیم و تربیت رابطه قوی مستقیم با شیوه زندگی دارد (مک‌فارلین^۲، ۱۹۹۴). همچنین اسکات و شافر (۲۰۰۱) اظهار کردند افراد درگیر در فعالیت‌های تفریحی به زندگی و رفتار شخصی خود تعهد دارند؛ زیرا فعالیت‌های اوقات فراغت آن‌ها را می‌توان «علاق اصلی زندگی‌شان» در نظر گرفت. علاوه بر این، توسعه مهارت‌ها و دانش خاص شاخص دیگری از پیشرفت تخصصی‌سازی تفریح است.

نتایج پژوهش هایلو^۳، بوکسل^۴ و مک‌فارلین^۵ (۲۰۰۵) نشان داد که عادات تفریحی و ساختارهای اجتماعی مانند دلبستگی به مکان‌هایی که در سفرهای قبلی شکل گرفته‌اند، بر تقاضای تفریح آینده در آن مکان تأثیر می‌گذارند و تأثیر مستقیم بر مصرف‌کنندگان برای صرف هزینه بیشتر دارند. نتایج مطالعات لیو (۲۰۱۲) و استیبنز (۲۰۱۷) نشان داد یکی از عوامل مهم در ایجاد دلبستگی به مکان، شیوه گذران اوقات فراغت و تفریح است. بیری و یونسون^۶ (۲۰۱۷)، به بررسی ظرفیت تفریحات در فضای باز و ارتباط دلبستگی مکانی با تفریح در فضای باز پرداختند و نتایج نشانگر ارتباط معنادار بین سطح مشارکت تفریحی در فضای باز و دلبستگی مکانی بود. مولر^۷ (۲۰۱۶) با بررسی تخصصی-سازای تفریح و دلبستگی مکانی در میان صخره‌نوردان، به ارزیابی میزان کشمکش، تخصصی‌سازی و دلبستگی مکانی در میان صخره‌نوردان آمریکای شمالی پرداخت. نتایج پژوهش وی نشان داد دلبستگی مکانی و تخصصی‌سازی در تفریحات هیچ ارتباطی با تعارض یا کشمکش ندارد. جان و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی به ارتباط بین تخصصی‌سازی و هویت مکانی پرداختند و دریافتند اگر مشارکت‌کنندگان در تفریح به سطوح بالای تخصصی‌سازی در مهارت‌ها دست نیابند، احساس هویت به مکان در آن‌ها پدید نمی‌آید و ممکن است دلبستگی به مکان برایشان ایجاد نشود. لیو (۲۰۱۲) به بررسی تأثیر تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی والیبالیست‌ها پرداخت و دریافت که تخصصی-سازای تفریح به تنهایی نمی‌تواند به‌عنوان عاملی تعیین‌کننده و مؤثر بر دلبستگی مکان باشد و برای درک ارتباط احتمالی بین پیگیری منظم مشارکت‌کنندگان و پیوستن آن‌ها به مکان باید عوامل دیگری

1. Lifestyle
2. McFarlane
3. Hailu
4. Boxall
5. McFarlane
6. Beery & Jönsson
7. Mueller

نیز به کار برده شوند. هانت^۱ (۲۰۰۸) در پژوهشی به بررسی وابستگی و دلبستگی مکانی همراه تخصصی سازی در مکان ماهی گیری پرداخته بود و دریافت که قابلیت مکان به میزان فرصت های تفریحی و منافع اقتصادی بستگی دارد.

شکل ۱- چارچوب مفهومی تأثیر تخصصی سازی تفریح بر دلبستگی مکانی (لیو، ۲۰۱۲)

Figure 1. Conceptual Framework of the Effect of Recreation Specialization on Place Attachment (Liu, 2012)

با مطالعه ادبیات موضوع می توان به این نتیجه رسید که مطالعات داخلی بیشتر بر گذران اوقات فراغت و تفریح با تأکید بر اقشار متفاوت و عوامل جمعیت شناختی انجام شده است و کمتر رابطه مشارکت در فعالیت های فراغتی و تفریحی با اماکن و فضاهای تفریحی-ورزشی مدنظر پژوهشگران بوده است. از سوی دیگر، در بیشتر پژوهش های انجام شده در ایران، ورزشکاران در سطح حرفه ای و قهرمانی مدنظر پژوهشگران قرار گرفته اند و به مشارکت ورزشکاران آماتور در فعالیت های تفریحی-ورزشی اوقات فراغت کمتر توجه شده است (صراف، محمد صالحی، خیرالهی، رحیمی و محمد بیگی، ۲۰۱۵؛ موسوی راد و کشاورز، ۲۰۱۵). بیشتر پژوهش ها بر ارتباط بین تخصصی سازی تفریح و دلبستگی مکانی متمرکز بوده اند و اثرات و جنبه های مختلف مشارکت و پیگیری اوقات فراغت ورزشی را بررسی کرده اند (مولر، ۲۰۱۶؛ جان و همکاران، ۲۰۱۵؛ لی و اسکات، ۲۰۱۳؛ لیو، ۲۰۱۲؛ تسور و لیانگ، ۲۰۰۸؛ استیبنز، ۲۰۰۶). بنابراین، اماکن تفریحی-ورزشی که پیگیری اوقات فراغت در طول سال در آن جریان دارد، می تواند مدنظر پژوهشگران قرار گیرد. از طرفی دیگر، با توجه به اینکه مطالعاتی اندک درباره تجربه تخصصی سازی تفریح از طریق دلبستگی به مکان انجام شده است، و در داخل کشور نیز

1. Hunt

پژوهشگران به این نوع مطالعات توجه نکرده‌اند؛ نیاز به بررسی تخصصی‌سازی تفریح و دلبستگی به مکان نیز احساس می‌شود.

یکی از مهم‌ترین اماکن ورزشی-تفریحی برای گذران اوقات فراغت در ایران، مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران است. این مجموعه با گستره نزدیک به یک میلیون متر مربع که بیش از نیمی از آن فضای سبز است و نیمی دیگر فضاهای گوناگون سرپوشیده و روباز ورزشی است، از مهم‌ترین باشگاه‌های موجود در ایران است (سایت مجموعه ورزشی انقلاب، ۲۰۱۹)، ولی تاکنون کمتر مدنظر پژوهشگران داخلی قرار گرفته است. در زمینه پژوهش‌های اوقات فراغت و تفریح، مکان عامل مهمی بوده است که می‌تواند تسهیل‌کننده یا مانع فردی اوقات فراغت و تجربه تفریح در نظر گرفته شود (مک‌کول، استکی و کلارک^۱، ۱۹۸۵). این جنبه از مکان از معانی، فعالیت‌ها و موقعیت فیزیکی تشکیل شده است (ویلیامز و همکاران، ۲۰۱۳). امروزه به‌منظور افزایش مشارکت در فعالیت‌های تفریحی-ورزشی و پیگیری تفریح به‌صورت تخصصی و مستمر، متغیرهای مهم و اثرگذاری از قبیل تخصصی-سازی تفریح و دلبستگی مکانی وجود دارند که مدنظر پژوهشگران قرار گرفته‌اند و می‌توانند مشارکت در اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی را استمرار بخشند؛ بنابراین پژوهش حاضر به دنبال پاسخ‌گویی به این سؤال است که آیا تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور تأثیر می‌گذارد؟ پژوهشگر امیدوار است نتایج این پژوهش برای سازمان‌های مرتبط با ورزش عمومی از جمله معاونت ورزش‌های همگانی وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ورزش‌های همگانی، بخش ورزش شهرداری‌ها، اداره‌های کل ورزش و جوانان استان‌ها و شهرستان‌ها و هیئت‌های ورزشی، مسئولان اماکن و باشگاه‌های تفریحی-ورزشی مفید باشد تا دامنه خدمات خود را در سطح جامعه بهبود بخشند. به‌علاوه، پژوهشگران حوزه اوقات فراغت از یافته‌های این مطالعه می‌توانند بهره‌گیرند.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی بود و از نظر روش جمع‌آوری داده‌ها به شکل میدانی (با رویکرد مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری) بود. محدوده پژوهش حاضر مجموعه فرهنگی ورزشی انقلاب تهران و جامعه پژوهش از ورزشکاران آماتور شرکت‌کننده در فعالیت‌های تفریحی-ورزشی این مجموعه بودند. این مجموعه به‌عنوان مکانی با ویژگی‌های خاص هم‌اکنون دارای ۱۰۰۰۰ متر مربع فضای فرهنگی و ۶۰ هکتار فضای سرپوشیده و روباز ورزشی است. همچنین این مجموعه کامل‌ترین

1. McCool, Stankey & Clark

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International Public Licen

تسهیلات را در رشته‌های گلف، تنیس، اسکواش، والیبال، بسکتبال، فوتبال، شنا، سونا، بدن‌سازی، ورزش‌های رزمی، ماهی‌گیری و ماشین‌سواری (کارتینگ) برای افراد و خانواده‌های اعضای پژوهش ایجاد کرده است و می‌تواند از نظر دلبستگی مکانی بررسی شود. با توجه به اهمیت فراوان حجم نمونه در قابلیت تعمیم نتایج آزمون به جامعه، روش‌های مختلفی برای برآورد حجم نمونه وجود دارد. یکی از دقیق‌ترین روش‌ها، استفاده از نرم‌افزارهای برآورد حجم نمونه مبتنی بر توان آماری است؛ بر این اساس برآورد تعیین حجم نمونه در پژوهش حاضر براساس اهداف و فرضیه‌های پژوهش با استفاده از نرم‌افزار نمونه‌گیری^۱ انجام شد (هینتز و کایزویل^۲، ۲۰۱۱). در این نرم‌افزار براساس پیش‌فرض‌های لحاظ‌شده مبنی بر سطح آلفای ۰/۰۵ و توان ۰/۹۰، حجم نمونه برابر با ۳۳۴ نفر در نظر گرفته شد. شایان ذکر است روش نمونه‌گیری به‌صورت در دسترس انجام شد. با توجه به اهداف پژوهش، ابزار مناسب برای پژوهش حاضر، پرسشنامه در نظر گرفته شد؛ بنابراین با مطالعات کتابخانه‌ای و جست‌وجوهای اینترنتی پرسشنامه‌های مناسب برای این کار انتخاب شد؛ بدین‌منظور برای اندازه‌گیری تخصصی‌سازی تفریح با سه بعد و ۱۲ گویه از پرسشنامه مک‌فارلین (۱۹۹۴) و برای ارزیابی دلبستگی مکانی با سه بعد و ۱۳ گویه از پرسشنامه کایل و همکاران (۲۰۰۵) استفاده شد. علاوه بر سؤال‌های مربوط به هریک از متغیرها که به‌صورت طیف هفت‌ارزشی لیکرت از (کاملاً مخالف تا کاملاً موافق) ارزش‌گذاری شده بودند، فرمی نیز مربوط به اطلاعات جمعیت‌شناختی نمونه آماری در اختیار پاسخ‌دهندگان قرار گرفت که دربرگیرنده سه سؤال بسته و چندگزینه‌ای بود. برای ارزیابی روایی صوری و محتوایی، پرسشنامه‌ها پس از ترجمه با پروتکل سه‌مرحله‌ای بلچکو و بورلین‌گیم (۲۰۰۲) در اختیار نه تن از صاحب‌نظران حوزه اوقات فراغت و ورزش‌های تفریحی قرار گرفت. پس از دریافت و اعمال نظرهای اصلاحی آنان، پرسشنامه مذکور به تأیید روایی محتوایی و صوری رسید.

در بخش مربوط به آمار استنباطی برای بررسی و تحلیل داده‌ها به‌منظور ارزیابی روایی واگرا^۳ از شاخص فورنل و لاکر^۴، برای ارزیابی روایی همگرا^۵ از روش میانگین واریانس استخراج‌شده^۶، به‌منظور برآوردن همسانی درونی و پایایی گویه‌های پرسشنامه به‌ترتیب از آلفای کرونباخ و روش پایایی ترکیبی^۷ با

1. Power and Sample Size Software (PASS)
2. Hintze & Kaysville
3. Discriminant Validity
4. Fornell-Larcker
5. Convergent validity
6. Average Variance Extractad (AVE)
7. Composite Reliability

استفاده از نرم‌افزار اسپاس^۱ نسخه ۲۵ و برای آزمون فرضیه‌ها از روش مدل‌سازی معادله ساختاری با رویکرد واریانس‌محور از نرم‌افزار اسمارت پی‌ال‌اس^۲ نسخه سه بهره گرفته شد.

نتایج

داده‌های مربوط به آمار توصیفی به دست‌آمده از مشارکت‌کنندگان حاکی از آن است که از تعداد نمونه مدنظر در این پژوهش، ۵۳/۳ درصد را مردان و ۴۶/۷ درصد نفر را زنان تشکیل دادند.

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان

Table 1. Demographic characteristics of the participants

جنسیت Gender	مرد Male	زن Female		
	53.3	46.7		
سن Age	بیشتر از ۴۱ سال More than 41	بین ۳۱ تا ۴۰ سال 31-40	بین ۲۱ تا ۳۰ سال 21-30	کمتر از ۲۰ سال Less than 20
	15.6	23.1	31.7	29.6
تحصیلات Educatio	کارشناسی‌ارشد و دکتری M.A and Ph.D.	کارشناسی Bachelor	دیپلم و کاردانی Diploma and Associate Degree	دانش‌آموز Student
	27.2	35	18.6	18.9
وضعیت اشتغال Job State	سایر Other	دانش‌آموز یا دانشجو Student	شاغل (سازمان‌های خصوصی) Employed (Private Organizations)	شاغل (سازمان‌های دولتی) Employed (Government Organizations)
	13.2	32.6	41	13.2

1. SPSS
2. PLS Smart3

ادامه جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان

Table 1. Demographic characteristics of the participants

تعداد جلسات ورزش در هفته	یک جلسه در هفته	دو جلسه در هفته	سه جلسه در هفته	چهار جلسه و بیشتر
Number of Sport Sessions Per Week	One Session a Week	Two Sessions a Week	Three Sessions a Week	Four Sessions and More
12	26.6	35.5	25.8	
هزینه صرف‌شده طی یکسال برای خرید تجهیزات ورزشی	تا ۵۰۰ هزار تومان	۵۰۰ هزار تا ۱ میلیون تومان	۱ تا دو میلیون تومان	بیشتر از ۲ میلیون تومان
The Cost Spent in One Year for the Purchase of Sports Equipment	Up to 500 thousand Tomans	500,000 to 1 million Tomans	1 to two million Tomans	More than 2 million Tomans
43.5	13	17.1	17.5	
مدت‌زمان مشغول‌بودن به ورزش	کمتر از ۵ سال	۵ تا ۱۰ سال		بیش از ۱۰ سال
Involvement in Sports	Less than 5	5 to 10		More than 10
39.3	21		39.9	

نتایج جدول شماره یک درباره پاسخ‌دهندگان نشان می‌دهد، ۶۱/۱ درصد از آن‌ها بیش از سه جلسه در هفته ورزش می‌کردند. همچنین بیش از ۶۳ درصد از پاسخ‌دهندگان دارای درآمد بودند که ۴۶ درصد از آن‌ها از سطح درآمد ماهیانه بیشتر از دو میلیون تومان برخوردار بودند.

جدول ۲- نتایج تحلیل مدل بیرونی متغیر تخصصی سازی تفریح
 Table 2- The Results of the External Model Analysis of the Recreation Specialization

AVE	α	CR	بار عاملی Factor loadings	میانگین Mean	گویه‌ها Manifest variables	مؤلفه‌ها Dimensions
0.651	0.733	0.848	0.758	5.42	سال‌هاست در زمان فراغتم ورزش می‌کنم.	تجربه Experience
			0.802	5.87	پرداختن به ورزش در برنامه هفتگی من وجود دارد.	
			0.858	5.57	در اجرای مهارت‌های ورزشی‌ام توانا هستم.	
0.785	0.863	0.916	0.876	5.52	برای خرید لباس و کفش ورزشی هزینه می‌کنم.	تعهد اقتصادی Economic Commitment
			0.926	5.42	برای خرید وسایل و تجهیزات ورزشی هزینه می‌کنم.	
			0.855	5.49	دوست دارم برای بهتر ورزش کردن هزینه کنم.	
0.603	0.834	0.879	0.769	5.04	دانش بسیار عمیقی از تکنیک‌ها و قوانین ورزشی دارم.	سبک زندگی Life Style
			0.813	5.02	دوست دارم مجلات و کتاب‌های مربوط به ورزش را مطالعه کنم.	
			0.792	5.28	ترجیح می‌دهم به جای هر فعالیت فراغتی دیگر ورزش کنم.	
			0.745	5.47	از بحث کردن درباره ورزش با دوستانم لذت می‌برم.	
			0.784	5.45	برنامه‌های هفتگی خود را براساس حفظ تعهدم به ورزش تنظیم می‌کنم.	
0.765	5.02	معمولاً برنامه‌های تلویزیونی و رویدادهای مربوط به ورزش را تماشا می‌کنم.				

جدول ۳- نتایج تحلیل مدل بیرونی متغیر دل‌بستگی مکانی

Table 2- The Results of the External Model Analysis of the Place Attachment

AVE	α	CR	بار عاملی Factor Loadings	میانگین Mean	گویه‌ها Manifest Variables	مؤلفه‌ها Dimensions
0.708	0.863	0.907	0.817	5.65	اماکن و فضاهای این مجموعه برایم اهمیت زیادی دارند.	هویت مکانی Place Identity
			0.847	5.72	واقعاً از وقت‌گذراندن در اماکن و فضاهای این مجموعه لذت می‌برم.	
			0.861	5.50	با اماکن و فضاهای این مجموعه به‌عنوان مکانی برای لذت بردن، ارتباط عمیقی برقرار می‌کنم.	
			0.843	5	به اماکن و فضاهای این مجموعه تعصب/ تعهد دارم.	
0.783	0.906	0.935	0.918	5.47	از بازی کردن در این مکان بیش از هر مکان دیگری لذت می‌برم.	وابستگی مکانی Place Dependence
			0.910	5.47	از بازی کردن در این مکان بیش از هر جای دیگری احساس رضایت می‌کنم.	
			0.910	5.28	فعالیت در اینجا بیش از هر مکان دیگری برایم اهمیت دارد.	
			0.795	4.79	هیچ فعالیت دیگری را جایگزین تفریحات خود در این مکان نمی‌کنم.	
0.623	0.848	0.892	0.737	5.61	خاطرات خوب زیادی از این اماکن و فضاها دارم.	پیوند اجتماعی Social Bond
			0.736	5.40	ارتباطی نزدیک با اماکن و فضاهای و افرادی دارم که با من بازی می‌کنند.	
			0.845	5.47	به افراد زیادی می‌گویم در این اماکن و فضاها فعالیت می‌کنم.	
			0.826	5.44	خانواده و دوستانم را به این اماکن و فضاها می‌برم.	
			0.795	5.66	استفاده از این اماکن و فضاها را به دوستانم توصیه می‌کنم.	

براساس نتایج مندرج در جداول شماره دو و شماره سه، بارهای عاملی مربوط به هر گویه براساس نظر هیر^۱، رینگل^۲ و سارستدیت^۳ (۲۰۱۱) مناسب گزارش شدند که نشان‌دهنده قابلیت اطمینان آن گویه است. در قسمت مربوط به ارزیابی پایایی پرسشنامه‌ها نیز از دو آزمون آماری ضریب آلفای کرونباخ برای ارزیابی همسانی درونی پرسشنامه‌ها و روش پایایی ترکیبی برای ارزیابی پایایی گویه‌های پرسشنامه‌ها استفاده شد که نتایج مربوط به هر دو آزمون آماری مناسب ارزیابی شد. نقطه برش پذیرفته‌شده برای شاخص پایایی ترکیبی و ضریب آلفای کرونباخ بیشتر از ۰/۷ در نظر گرفته شده است (هنسلر^۴، هوبونا^۵ و رای^۶، ۲۰۱۶) که در این پژوهش این شرط رعایت شد. برای ارزیابی روایی همگرای مؤلفه‌های این پژوهش نیز از شاخص میانگین واریانس استخراج‌شده استفاده شد. هنسلر و همکاران (۲۰۱۶) نقطه برش شاخص میانگین واریانس استخراج‌شده را بیشتر از ۰/۵ گزارش کردند. با مقایسه شاخص در نظر گرفته‌شده با نتایج داده‌ها نیز شرط روایی همگرا بین تمامی متغیرها رعایت شد.

جدول ۴- ماتریس فورنل-لاکر برای بررسی اعتبار ممیز در سطح مؤلفه‌ها

Table 4. Fornell-Larcker Matrix to Check Validity of Verify at the Component Level

دلبستگی مکانی Place Attachment	تعهد اقتصادی Economic Commitment	تجربه Experience	سبک زندگی Life Style
		0.807	
	0.886	0.567	
0.751	0.253	0.240	
0.741	0.424	0.477	0.604

1. Hair
2. Ringle
3. Sarstedt
4. Henseler
5. Hubona
6. Ray

به‌منظور ارزیابی روایی واگرا از شاخص ماتریس فورنل-لاکر برای بررسی اعتبار ممیز در سطح مؤلفه‌ها استفاده شد. با توجه به جدول شماره چهار، هر شاخص مندرج در قطر این ماتریس باید از شاخص‌های ستون و سطر مربوط به خود بیشتر باشد که این تفسیر برای هر پنج مؤلفه اوقات فراغت جدی و برای متغیر دل‌بستگی مکانی به‌خوبی برآورد شده است.

جدول ۵- شاخص‌های اصلی ارزیابی نهایی مدل

Table 5- The Main Indicators of the Final Evaluation of the Model

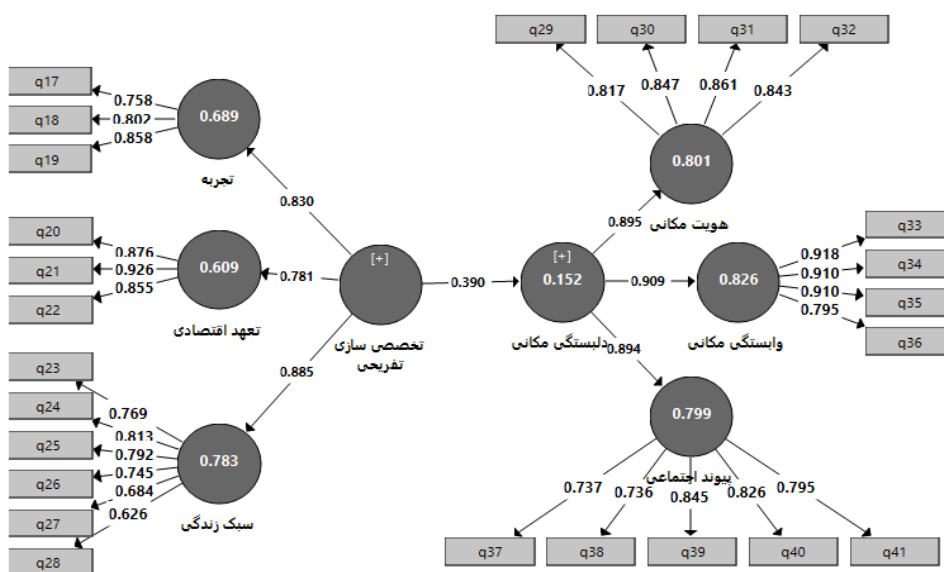
دلبستگی مکانی Place Attachment	حالت معناداری Meaningful Mode	حالت استاندارد Standard Mode	شاخص Indicator
		0.071	SRMR
	0.001		d_ ULS
	0.001		d_ G1
	0.001		d_ G2
0.207			R ²
0.473			Q2

به‌منظور ارزیابی کیفیت مدل، در مدل‌سازی با رویکرد واریانس‌محور معیارهایی در نظر گرفته شده است. یکی از این معیارها، شاخص اصلی نیکویی برازش است که در اصطلاح به ریشه باقی‌مانده استاندارد شده میانگین مربعات^۱ مرسوم است. نقطه برش در این شاخص در مدل‌سازی با رویکرد واریانس‌محور در دو حالت استاندارد و معناداری به ترتیب کمتر از ۰/۸ و ۹۵ درصد در سطح معناداری ۰/۰۵ است (هنسلر و همکاران، ۲۰۱۶). براساس نتایج مندرج در جدول شماره پنج، در هر دو حالت، شاخص SRMR از برازش مطلوب برخوردار بود. دو شاخص دیگر برای ارزیابی مدل در رویکرد واریانس‌محور در حالت معناداری با روش بوت استرپ به‌منظور تعیین اختلاف بین دو ماتریس تجربی و برازش‌شده، دو شاخص حداقل اختلاف توزیع‌نشده d_ ULS و اختلاف تشکیل شده از سطوح هندسی d_ G1 و d_ G2 با نقطه برش کمتر از ۹۵ درصد در سطح معناداری ۰/۰۵ در نظر گرفته شده است. براساس نتایج جدول شماره پنج، این دو شاخص نیز از سطح مطلوب در برازش مدل برخوردار هستند (دایکسترا^۲ و هنسلر، ۲۰۱۵). R² توان پیش‌بینی‌کنندگی بین متغیرهای پنهان را در

1. Standardized Root Mean Squared Residual
2. Dijkstra

قالب مدل درونی نشان می‌دهد. طبق نظر هیر و همکاران (۲۰۱۰)، دامنه تأییدشده برای R^2 در مدل‌سازی معادلات ساختاری، حداقل ۰/۱ تا حداکثر ۰/۸۷ برای هر متغیر ملاک است. هرچه این اثر بزرگ‌تر باشد، حاکی از آن است که قدرت پیش‌بینی‌کنندگی متغیر پیش‌بین در رابطه با متغیر ملاک بیشتر است (ریچتر^۱، سینکوویچ^۲، رینگل و اسکجل^۳، ۲۰۱۶). مطابق با نتایج، ۰/۲۰۷ از تغییرات دلبستگی مکانی توسط اوقات فراغت جدی پیش‌بینی شده است. معیار بعدی، شاخص توان پیش‌بینی‌کنندگی مدل Q^2 (استون‌گایسر) است که توان پیش‌بینی‌کنندگی مدل را در متغیرهای وابسته مشخص می‌کند. هنسلر، رینگل و سینکوویچس (۲۰۰۹) سه نقطه برش ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ را مدنظر قرار دادند. با توجه به نتایج مندرج در جدول شماره پنج، مقدار Q^2 برای متغیر اوقات فراغت جدی ۰/۴۷۳ به دست آمد که با توجه به سه نقطه برش ضعیف، متوسط و قوی می‌توان بیان کرد که نتایج به‌دست آمده نشان از قدرت پیش‌بینی‌کنندگی قوی دارد.

شکل ۲- خروجی نرم افزار اسمارت پی‌ال‌اس نسخه سه
Figure 2- Output of SmartPLS Software 3

1. Richter
2. Sinkovics
3. Schlaegel

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر به‌منظور درک رفتارهای فراغتی و تفریحی در محیط‌های خاص و ایجاد پیوند و دلبستگی به آن مکان و با هدف تعیین تأثیر تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور انجام شد. نتایج بررسی‌ها برای پاسخگویی به سؤال‌های پژوهش در این مطالعه مناسب بود. در پژوهش حاضر تأثیر تخصصی‌سازی تفریح بر دلبستگی مکانی ورزشکاران آماتور معنادار بود. یافته‌های پژوهش بیری و یونسون (۲۰۱۷) نیز ارتباط بین سطح مشارکت تفریحی در فضای باز و دلبستگی به همان مکان را معنادار یافت. همچنین هانت (۲۰۰۸) با تأیید ارتباط بین این دو متغیر دریافت که قابلیت‌های مکان به میزان فرصت‌های تفریحی و منافع اقتصادی بستگی دارد. از سوی دیگر، نتایج حاصل از بررسی تأثیر ابعاد تخصصی‌سازی تفریح (تجربه، تعهد اقتصادی و سبک زندگی) بر دلبستگی مکانی نشان‌دهنده تأثیر مثبت و معنادار است. به‌علاوه، ۲۰ درصد از تغییرات دلبستگی مکانی از طریق تخصصی‌سازی تفریح تبیین‌شدنی است. یافته‌های مطالعه اسکات و مونسون^۱ (۱۹۹۴) نشان از تأثیر بعد تعهد اقتصادی بر دلبستگی مکانی داشت. اسکات و مونسون (۱۹۹۴) در مطالعه خود مشاهده کردند، افرادی که در سطح بالای درآمد و تعهد اقتصادی هستند، بیشتر از کسانی که در سطح درآمد پایین هستند، از پارک‌ها و اماکن تفریحی بازدید می‌کنند. درآمد یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های تفریحی است و نقش مهمی در مشارکت مردم در فعالیت‌های تفریحی در مقایسه با جنس، سن، نژاد و سطح تحصیلات دارد (شورز^۲، ۲۰۰۷). همچنین یافته‌های پژوهش لیو (۲۰۱۲) نشان داد تفاوت در سبک زندگی ورزشکاران آماتور تأثیر مثبت و معناداری بر دلبستگی به مکان دارد. لیو (۲۰۱۲) نیز سبک زندگی ورزشکاران آماتور را مؤثرترین شاخص مربوط به احساس دلبستگی آن‌ها به مکان دانست. بکر و کرستتر^۳ (۲۰۰۰) در مطالعه‌ای اکتشافی به بررسی رابطه بین سطح تخصصی‌سازی تفریحی و دلبستگی مکانی پرداختند و نشان دادند سبک زندگی، حس عمیق دلبستگی به مکان را به وجود می‌آورد و فرد را به آن مکان پیوند می‌دهد؛ به عبارت دیگر، افرادی با سطوح بالایی از تخصص در فعالیت‌های تفریحی، بیشتر به اهمیت هویت مکان و پیوند با مکان اعتقاد دارند؛ در صورتی که - مشارکت‌کنندگان عمومی فعالیت‌های تفریحی از هویت مکانی کمی برخوردارند و در نتیجه، دلبستگی - شان به مکان هم کمتر است؛ بنابراین مشارکت‌کنندگان در فعالیت‌های تفریحی-ورزشی ممکن است این نوع مشارکت را بخشی از سبک زندگی خود در نظر بگیرند. نهادینه‌شدن تفریح به‌عنوان یک رفتار

1. Scott and Monson
2. Shores
3. Bricker & Kerstetter

اجتماعی و تعهد به حضور در مکانی خاص، فرصت اجتماعی شدن را برای علاقه‌مندان به تفریح به وجود می‌آورد. علاوه بر این، فرصت‌هایی را برای ارتقای آمادگی جسمانی، بالابردن سطح مهارت و پرداختن به بازی‌های رقابتی فراهم می‌کند. گفتنی است ممکن است پیوند اجتماعی برای افراد نسبت به مکان‌های مختلف، متفاوت باشد و دلیل این امر را می‌توان به تجربه پیشین افراد از گذران فراغت و فعالیت‌های تفریحی در آن مکان دانست. همچنین صرف هزینه برای حضور در مکان از اهمیت زیادی برخوردار است و یافته‌های پژوهش حاضر مؤید این امر است. بیش از ۴۷ درصد از پاسخ‌دهندگان، سالانه بیش از ۵۰۰ هزار تومان را صرف خرید تجهیزات ورزشی، شهریه ثبت‌نام در مجموعه و سایر خدمات مرتبط می‌کردند. نکته مهم این است که مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران تنها یک مکان صرفاً ورزشی، تفریحی یا فرهنگی نیست؛ به عبارت دیگر، مشتریان این مجموعه پس از عضویت در این مکان، مجموعه‌ای از خدمات متنوع رفاهی را در اختیار دارند و می‌توانند به غیر از خدمات فراغتی، از خدمات رفاهی مورد نیاز در زندگی عادی با صرف هزینه و صرفه‌جویی در زمان برخوردار شوند که از جمله می‌توان به وجود هایپرمارکت، فروشگاه محصولات فرهنگی و الکترونیکی، کارواش، آرایشگاه، رستوران و کافی‌شاپ اشاره کرد. احتمالاً وجود این خدمات متنوع می‌تواند در طی زمان بر سبک زندگی این افراد تأثیرگذار باشد؛ یعنی وجود خدمات متنوع در مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران می‌تواند به مرور زمان بر علایق و نحوه تامین خدمات زندگی فرد در زندگی‌اش تأثیرگذار باشد؛ زیرا موجب افزایش دفعات حضور در مجموعه و صرف هزینه برای خرید خدمات متنوع در قبل و بعد از زمان فعالیت‌های تفریحی-ورزشی می‌شود. احتمالاً دلیل مؤثرتر بودن بعد سبک زندگی در ارتباط با دلبستگی مکانی را بتوان قدرت پیش‌بینی‌کنندگی شیوه زندگی افراد برای درک واقعی تفریح دانست. زمانی که ورزشکاران آماتور از حضور در مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران تجارب تأثیرگذار و مثبت (از قبیل آشنایی و ارتباط با دوستان جدید) کسب کنند، احتمالاً پیوند اجتماعی‌شان با این مکان بیشتر خواهد شد و بیشتر تمایل خواهند داشت که فعالیت‌های تفریحی خود را در این مکان خاص بگذرانند. همچنین ورزشکاران آماتور برای حضور در مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران به خرید کارت عضویت سالانه نیاز دارند (افراد غیر عضو امکان ورود به مجموعه را ندارند؛ مگر از طریق خرید بلیت مهمان از طریق شخصی که عضویت سالانه دارد)؛ این امر حاکی از تعهد اقتصادی و تمایل ورزشکاران به هزینه‌کردن در این مجموعه است؛ بنابراین احتمالاً ورزشکاران انتظار مکانی را دارند که امنیت کامل داشته باشد و در صورت وجود این امنیت، ورزشکاران و به‌ویژه زنان و کودکان (اماکن معدودی برای زنان و کودکان با این ویژگی‌ها موجود است)، به این نوع اماکن وابسته خواهند شد و

فعالیت‌های تفریحی خود را به صورت رفتاری نهادینه که جزو علائق اصلی زندگی‌شان محسوب می‌شود، پیگیری می‌کنند. از سوی دیگر، بعد سبک زندگی بیشترین تأثیر را بر دل‌بستگی مکانی دارد و بهترین پیش‌بینی‌کننده است که می‌تواند تأثیر تفریح را بر دل‌بسته‌شدن به یک مکان بسنجد؛ بنابراین می‌توان بیان کرد که شیوه زندگی ورزشکاران و تعامل با افرادی مشابه با شیوه زندگی و رفتاری‌شان، هویت آن‌ها را به این مکان افزایش می‌دهد.

همچنین تحلیل داده‌های پژوهش حاضر نشان داد مشارکت تخصصی در تفریح می‌تواند پیوند اجتماعی، هویت مکانی و وابستگی مکانی را به همراه داشته باشد. احتمالاً علاقه‌مندی ورزشکاران آماتور به پیگیری تخصصی تفریح، دلیل حضور بیشتر آنان در مکان خاصی خواهد بود و پژوهش حاضر مؤید این امر است. تحلیل داده‌های جمعیت‌شناختی نیز نشان داد که بیش از ۶۰ درصد از افراد به‌طور مستمر هفته‌ای بیش از سه جلسه در مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران حاضر می‌شوند و اوقات فراغت خود را در این مکان می‌گذرانند؛ بنابراین زمانی که افراد اوقات فراغت و تفریح خود را در مکانی می‌گذرانند که با آن پیوند عاطفی برقرار می‌کنند، حضور بیشتر و مستمر آنان را به همراه خواهد داشت. یافته‌های توصیفی از وضعیت متغیر تخصصی‌سازی تفریح بیانگر آن بود که میانگین تمام ابعاد این متغیر بیشتر از حد متوسط است (با میانگین ۵)؛ در نتیجه می‌توان اذعان کرد که مشتریان مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران فعالیت‌های تفریحی-ورزشی خود را به صورت تخصصی در این مکان صرف می‌کنند؛ یعنی علاوه بر تمایل آن‌ها به هزینه‌کردن در این امکان، تمایل دارند برای بهتر ورزش کردن نیز هزینه کنند و در اجرای مهارت‌های تفریحی-ورزشی توانا شوند.

با توجه به اینکه در بین ابعاد تخصصی‌سازی تفریح، تجربه، بیشترین میانگین را در بین مشارکت-کنندگان به خود اختصاص داد، می‌توان گفت تجربه گذشته از حضور در اماکن تفریحی-ورزشی، پیش‌بینی‌کننده قوی برای بخشیدن هویت مکانی به ورزشکاران آماتور و همچنین ایجاد دل‌بستگی به مکان تفریحی-ورزشی در میان آنان است. زمانی که ورزشکاران آماتور در جهت کسب مهارت، دانش و تجربه خوشایند در اماکن خاصی تلاش می‌کنند، هویت خاصی به آن مکان پیدا می‌کنند. هویت، عنصر کلیدی برای ورزشکارانی است که در فعالیت‌های فراغتی شرکت می‌کنند. همچنین امکان وجود تعاملات اجتماعی در مجموعه‌های ورزشی با اعضای خانواده، دوستان و سایر علاقه‌مندان به فعالیت‌های تفریحی مشابه، عاملی مهم برای تسهیل پیوستن به فعالیت‌های تفریحی به صورت تخصصی محسوب می‌شود. علاوه بر این، جنبه اجتماعی شدن در اماکن تفریحی-ورزشی، پیوند و اتصال بیشتر به مکان را به همراه دارد. با توجه به پیشینه‌های موجود، می‌توان بیان کرد در پژوهش‌های داخلی

کمتر به بررسی متغیر دل‌بستگی مکانی در فعالیت‌های تفریحی-ورزشی و روابط بین آن‌ها پرداخته شده است؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود در مطالعات در زمینه اوقات فراغت و تفریح به نقش مکان بیشتر توجه شود. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر توصیه می‌شود اماکن تفریحی-ورزشی تعبیه شوند که دل‌بستگی و هویت مکانی را در بین ورزشکاران افزایش دهند. از سوی دیگر، بهبود اماکن تفریحی-ورزشی موجود از منظر تعداد و امکانات باعث افزایش مشارکت تخصصی در فعالیت‌های تفریحی در فضای باز خواهد شد. این امر همچنین به ورزشکاران اجازه می‌دهد تا در اماکن تفریحی که در فضای باز قرار دارند، بیشتر مشارکت کنند و مشارکت ورزشکاران در انواع فعالیت‌های تفریحی-ورزشی افزایش یابد.

تشریح و قدردانی

پژوهشگران از همه کسانی که در انجام این پژوهش همکاری کردند، قدردانی می‌کنند؛ به‌ویژه ورزشکاران آماتوری که اوقات فراغت خود را در بازه زمانی نیمه دوم بهمن ماه ۱۳۹۶ تا نیمه دوم فروردین ماه ۱۳۹۷ در مجموعه فرهنگی-ورزشی انقلاب تهران گذراندند و در تکمیل پرسشنامه‌ها ما را یاری کردند.

References

1. Bauman, A. E., Reis, R. S., Sallis, J. F., Wells, J. C., Loos, R. J., Martin, B. W., & Lancet Physical Activity Series Working Group. (2012). Correlates of physical activity: Why are some people physically active and others not? *The Lancet*, 380(9838), 258-271.
2. Beery, T., & Jönsson, K. I. (2017). Outdoor Recreation and place attachment: Exploring the potential of outdoor recreation within a UNESCO Biosphere Reserve. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 17, 54-63.
3. Bricker, K. S., & Kerstetter, D. L. (2000). Level of specialization and place attachment: An exploratory study of whitewater recreationists. *Leisure Sciences*, 22(4), 233-257.
4. Broadhurst, R. (2002). *Managing environments for leisure and recreation*. London: Routledge.
5. Bryan, H. (1977). Leisure value systems and recreational specialization: The case of trout fishermen. *Journal of Leisure Research*, 9(3), 174-187.
6. Dijkstra, T. K., & Henseler, J. (2015). Consistent partial least squares path modeling. *MIS Quarterly*, 39(2), 297-316.
7. Douglass, R. W. (1999). History of outdoor recreation and nature-based tourism in the United States. In H. K. Cordell, C. Betz, C., J. M. Bowker, et al. (Eds.), *Outdoor recreation in American life* 9pp. 15-24). Champaign, IL: Sagamore Publishing.
8. Enghelab Sport Complex Tehran. (2019). An introduction to Enghelab Sport Complex Tehran. Available at:

- https://enghelabsportcomplex.ir/sport_places/?qn=8454963 (Accessed August 2018 18).
9. Gammon, S., & Elkington, S. (Eds.). (2016). *Landscapes of leisure: Space, place and identities*. Charm: Springer.
 10. Hailu, G., Boxall, P. C., & McFarlane, B. L. (2005). The influence of place attachment on recreation demand. *Journal of Economic Psychology*, 26(4), 581-598.
 11. Hair, J. F., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed, a silver bullet. *Journal of Marketing theory and Practice*, 19(2), 139-152.
 12. Hamshahri Newspaper. (2018). 65 percent of Iranians or adults are weighed or obese. Dec. 3, 2018, No. 7560. Available at: www.tehrantimes.com (Accessed August 2018 18). (in Persian).
 13. Hanks, P. (1986). *Collins dictionary of the English language*. London: Collins.
 14. Harshaw, H. (2017). Refining the recreation specialization framework to account for social networks and environmental worldviews: Implications for understanding recreation preferences. Available at: <https://era.library.ualberta.ca/> (Accessed August 2018 18).
 15. Havitz, M. E., & Mannell, R. C. (2005). Enduring involvement, situational involvement, and flow in leisure and non-leisure activities. *Journal of Leisure Research*, 37(2), 152-177.
 16. Heidari, K., Heydarinejad, S., Saffari, M., & Khatibi, A. (2021). Investigating the leisure behavior of Iranians: the structural model of serious leisure, recreation specialization and place attachment. *Journal of Policy Research in Tourism, Leisure and Events*, 13(1), 77-93.
 17. Health Deputy Minister of Health. (2014). Alarming statistics about the Iranian lack of physical activity. Available at: <http://tkdqom.blogfa.com/post/48> (Accessed August 2018 18).
 18. Henseler, J., Hubona, G., & Ray, P. A. (2016). Using PLS path modeling in new technology research: Updated guidelines. *Industrial Management & Data Systems*, 116(1), 2-20.
 19. Hintze, J. L., & Kaysville, U. (2011). NCSS help system. NCSS, Kaysville, Utah. Available at: <https://www.ncss.com/> (Accessed August 2018 18).
 20. Hunt, L. M. (2008). Examining state dependence and place attachment within a recreational fishing site choice model. *Journal of Leisure Research*, 40(1), 110-127.
 21. Hurd, A., & Anderson, D. (2011). *The Park and recreation professional's handbook with online resource human kinetics*. Available at: <https://books.google.ca/> (Accessed August 2018 18).
 22. Jensen, E. L., & Ouis, P. (2008). Contested construction of nature for city fringe outdoor recreation in southern Sweden: The Arrie case. *Urban Forestry & Urban Greening*, 7(3), 171-182.
 23. Jun, J., Kyle, G., Graefe, A., & Manning, R. (2015). An identity-based conceptualization of recreation specialization. *Journal of Leisure Research*, 47(4), 425-443.

24. Kyle, G., Graefe, A., & Manning, R. (2005). Testing the dimensionality of place attachment in recreational settings. *Environment and Behavior*, 37(2), 153-177.
25. Lee, S., & Scott, D. (2013). Empirical linkages between serious leisure and recreational specialization. *Human Dimensions of Wildlife*, 18(6), 450-462.
26. Liu, H. L. S., & Caneday, L. (2012). Serious leisure and place attachment: A case study of amateur athletes in rural Oklahoma. Available at: <https://scholarworks.umass.edu/nerr/2012/Papers/8/> (Accessed August 2018 18).
27. Maghsoodi, S., Abdul Husseini, Z., & Soleimani, Z. (2013). Study of how to spend leisure time and its change in Iran. Paper presented at the National Conference on Leisure and Youth Lifestyle, Tehran. (in Persian).
28. McCool, S. F., Stankey, G. H., & Clark, R. N. (1985). Choosing recreation settings: Processes, findings, and research directions. In G. H. Stankey, & S. F. McCool (Compilers.), *Proceedings-symposium on recreation choice behavior; 1984 March 22-23; Missoula, MT. General Technical Report INT-184*. Ogden, UT: US Department of Agriculture, Forest Service, Intermountain Research Station.
29. McFarlane, B. L. (1994). Specialization and motivations of birdwatchers. *Wildlife Society Bulletin (1973-2006)*, 22(3), 361-370.
30. McIntyre, N., & Pigram, J. J. (1992). Recreation specialization reexamined: The case of vehicle-based campers. *Leisure Sciences*, 14(1), 3-15.
31. Moosavirad, S., & Keshavarz, L. (2015). Relation of between how leisure and mental health teachers' athletes and non-athlete Shahin-Shahr city. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 2(6), 73-80. (in Persian).
32. Mueller, J. T. (2016). Conflict, specialization, and place attachment among north American rock climbers. Available at: <https://etda.libraries.psu.edu/catalog/13421jfm5607> (Accessed August 2018 18).
33. Neuvonen, M., Sievänen, T., Tönnies, S., & Koskela, T. (2007). Access to green areas and the frequency of visits—A case study in Helsinki. *Urban Forestry & Urban Greening*, 6(4), 235-247.
34. Ragheb, M. G., & Burlingame, J. (2002). Assessment of leisure and recreation involvement. Available at: https://www.dyllarbor.com/agora.cgi?p_id=A127&xm=on (Accessed August 2018 18).
35. Richter, N. F., Sinkovics, R. R., Ringle, C. M., & Schlaegel, C. (2016). A critical look at the use of SEM in international business research. *International Marketing Review*, 33(3), 376-404.
36. Saffari, M., Ehsani, M., Amiri, M., & Kozechian, H. (2013). Designing the model of sport for all in Iran. *Asian Social Science*, 9(2), 87-108. (in Persian).
37. Sarraf, P., Mohammadsalehi, N., kheyrollahi, F., Rahimi, Z., & Mohammadbeigi, A. (2015). A study of the ways of spending leisure time and its related variables in the students of Qom University of Medical Sciences. *Iran. Qom University Medical Sciences Journal*, 10(11), 85-94. (in Persian).
38. Scott, D., & Shafer, C. S. (2001). Recreational specialization: A critical look at the construct. *Journal of Leisure Research*, 33(3), 319-343.

39. Secretariat of the Council for Public Culture. (2011). A plan to study the state of leisure of the urban and rural people of the country. Tehran: Secretariat of the Public Culture Council.
40. Shores, K. A., Scott, D., & Floyd, M. F. (2007). Constraints to outdoor recreation: A multiple hierarchy stratification perspective. *Leisure Sciences*, 29(3), 227-246.
41. Stebbins, R. A. (2006). *Serious leisure: A perspective for our time*. New York, NY: New Brunswick.
42. Stebbins, R. A. (2012). Comment on Scott: Recreation specialization and the CL-SL continuum. *Leisure Sciences*, 34(4), 372-374.
43. Stebbins, R. A. (2017). Introduction: Leisure's legacy—challenging the common-sense view of free time. In *Leisure's Legacy* (pp. 1-6). Palgrave Macmillan, Cham.
44. Tsaor, S. H., & Liang, Y. W. (2008). Serious leisure and recreation specialization. *Leisure Sciences*, 30(4), 325-341.
45. Williams, D. R., Stewart, W. P., & Kruger, L. E. (2013). *Place-based conservation: perspectives from the social sciences*. Cham: Springer-Verlag.
46. Williams, D. R., & Vaske, J. J. (2003). The measurement of place attachment: Validity and generalizability of a psychometric approach. *Forest Science*, 49(6), 830-840.

استناد به مقاله

حیدری، کلثوم؛ حیدری‌نژاد، صدیقه؛ صفاری، مرجان؛ و خطیبی، امین. (۱۴۰۱). تأثیر رفتارهای تفریحی تخصصی شده بر دل‌بستگی مکانی ورزشکاران آماتور. *مطالعات مدیریت ورزشی*، ۱۴(۷۱)، ۳۰۲-۲۷۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2019.7347.2555

Heidari, K., Heydarinejad, S., Saffari, M., & Khatibi, A. (2022). The Effect of Specialized Recreational Behaviors on Place Attachment among Amateur Athletes. *Sport Management Studies*, 14(71), 274-302. (in Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2019.7347.2555

